

MOTIVACIÓ

Una de les finalitats perseguides per l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana ha estat de contribuir a la difusió de l'obra científica dels grans homes que Catalunya ha donat als camps de la Medicina i la Biologia.

Així, en el nostre darrer Congrés fou aprofitada la solemnitat d'un dels seus actes per a retre un homenatge a la memòria del gran anatómic i cirurgià Antoni Gimbernat.

Així mateix, en el Congrés que estem celebrant aquests dies s'ha volgut dedicar un tribut al qui fou creador de l'escola de biòlegs catalans i mestre directe de molts dels qui avui som ací.

Ara fa dos anys, la Societat de Cirurgia de Catalunya fou l'encarregada d'organitzar l'acte, i certament un èxit magnífic assistí els propòsits dels organitzadors, car no fou l'excusa per a motivar un d'aquells esplais verbals que acostumen a produir-se entorn d'un nom agafat com a excusa per a lluïment personal d'uns oradors més o menys dotats, sinó que suscità esplèndides aportacions a la bibliografia corresponent a l'obra i a la personalitat de l'homenatjat.

Enguany ha correspost a la Societat de Biologia de Barcelona l'honor d'organitzar l'homenatge a Ramon Turró, i a mi, en qualitat de President, la missió de dur ací la veu dels deixebles i dels continuadors d'aquelles tasques que ell presidí i endegà amb el seu gran poder d'aglutinació, barreja de mestratge i de paternitat.

La Societat de Biologia de Barcelona ha acceptat amb goig l'oferta que li ha adreçat l'Associació General de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana de participar a les activitats d'aquest novè Congrés, per dues circumstàncies particularment grates a tots els membres que la integrem. La primera és el fet de poder objectivar d'una manera activa la comunitat d'ideologia patriòtica que anima les dues nostres entitats; la segona és el plaer de contribuir, bo i glorificant el més estimat dels seus homes, a establir un costum, que esdevindrà un nou motiu d'interès, en les nostres assemblees biennals: l'exaltació de les nostres figures més re-

1. Paraules del President de la Societat de Biologia de Barcelona en el IXe Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, celebrat a la ciutat de Perpinyà el mes de juny de 1936.

llevants per tal de fer convergir en elles el màxim de mirades des de tots els miradors del món civilitzat.

Aquesta particular manera de considerar la qüestió ha motivat la forma peculiar de l'homenatge que, més que celebrar, cloem avui en aquesta Sala.

L'homenatge a Ramon Turró s'ha produït, pràcticament, sense interrupció, des que fou feta la primera escampadissa d'aquells fulls volants per mitjà dels quals hom convidava els intel·lectuals de tot el món a participar al Concurs de treballs dedicats a l'estudi crític de l'obra turròniana. Universitats i Escoles, Centres d'investigació i Seminaris, Acadèmies i Ateneus de tot el món fixaren aleshores en llurs taulers d'advertiments i ordenacions l'anunci d'una invitació a interessar-se per un gran home de ciència català. D'aleshores ençà han estat nombroses les demandes de dades sobre treballs i fetes turrònianes que de les més llunyanes terres han anat rebent-se als centres culturals barcelonins més associats per la història a la figura de Turró.

I, finalment, una bella aportació de textos originals d'aspirants al premi ha estat la prova més palesa de l'interès suscitat per aquella convocatòria.

L'homenatge a Turró l'han retut un dia i un altre dia aquest estol de treballadors comentaristes concursants mentre han confeccionat el text de contribució al certamen. L'homenatge a Turró l'han fet, també, els qui han contribuït a fornicar als concursants aquelles dades precises perquè la veracitat dels conceptes i la bibliografia en què es basen els treballs fossin de la més recomanable qualitat.

I avui, en cloure aquest període d'activitats amb l'atorgació dels premis als triomfadors, sentim el goig d'haver contribuït a procurar amb els treballs premiats un nou i ben sòlid element de suport a la perpetuació del nom i glòria de Turró.

La temença d'ésser traïts pel gran afecte que sentim vers Turró els qui passem de la quarentena i devem la nostra formació científica al seu mestratge, ens havia frenat moltes vegades els desigs de proclamar la seva alta jerarquia. Però, tanmateix, ara ens ha estat fornida una prova ben palesa de com havien estat excessius el nostre encongiment i la nostra prudència.

Treballs vinguts de França, d'Alemanya i de terres d'Amèrica, i treballs de procedència catalana, ens diuen ben clarament la universalització assolida per les idees de Turró en els camps diversos on esmerçà les seves possibilitats de recercador.

Són ben vives a la memòria de tots aquelles famoses crítiques elogioses que Unamuno, Nicolai i tants d'altres grans prestigis de l'assaig i de la ciència han dedicat a Turró; però, amb tot, hem volgut aprofitar el vinticinquè aniversari de la primera edició dels *Orígens del Coneixement*, per a convèncer-nos de la perdurabilitat d'aquelles doctrines i d'aquelles idees que, captades directament de la boca del Mestre, ens havien fet sentir la presència de la cosa genial.

I bé, l'èxit del concurs de treballs de comentari a l'obra de Turró, convocat

en l'ocasió d'aquest vinticinquè aniversari, ens ha permès de constatar que la ideologia turroniana es manté com en aquells temps reculats en què ens era dictada pel Mestre.

Les descobertes de Turró en el camp de la bacteriologia hauran estat superades, però la seva obra de precursor genial, primerament tan combatuda, és avui revaloritzada en allò que significa dins de l'evolució progressiva una empena propulsora. És més, quan ja Turró no compta en el món dels vius, alguns dels seus grans detractors —i no sé estar-me de citar Besredka— proclamen la qualitat excellent de troballes turronianes que en vida es resistien a acceptar; per exemple, les que permeteren de forjar el concepte meravellós de la immunitat local.

Les suggerències i les afirmacions de Turró en el camp de la Filosofia hauran de trobar avui, de part dels filòsofs, les mateixes resistències que s'oposaren, de bell antuvi, al seu pas. El filòsof, a mesura que el biòleg experimentalista i el matemàtic li van prenent els temes que creia d'exclusiva propietat, i va buidant-se-li, per tant, el calaix de les seves possibilitats especulatives, es torna més i més gelós, més i més agressiu. Així, no ha pas de sorprendre ningú el fet que sigui precisament del camp de la Filosofia que surtin les màximes agressions contra Turró, home de laboratori que s'atreveix a saltar, armat de l'utilatge dels biòlegs, als dominis que el filòsof creu infressables per als qui no s'han format en les seves disciplines. Però, tanmateix, fa bo de veure que la doctrina turroniana sobre l'origen del coneixement segueix fent adeptes de qualitat i motiva comentaris com els que han estat aportats al Concurs obert per la Societat de Biologia de Barcelona.

La tasca seleccionadora que la Societat de Biologia ha confiat a un Comitè, format pels ex-presidents i pels membres de la Junta actual, ha estat difícil, donada la qualitat dels treballs concursants. Cap d'ells no ha excel·lit damunt dels altres en una forma prou destacada per a permetre l'atorgació del premi d'una manera integral. Això ha motivat que prevalgués el criteri de dividir-lo en forma que les diverses modalitats biogràfica, immunològica i filosòfica, quedessin adequadament honorades en el veredict.

Així, per unanimitat, han estat acordades:

Primer: L'atorgació d'un premi de mil pessetes al doctor Antoni Cardoner, pel treball *Estudi crític de l'obra científica de Ramon Turró*.

Segon: L'atorgació d'un premi de tres-centes trenta-tres pessetes al doctor J. Y. Pissarewsky, de Paris, pel treball *Notice sur le génial immunologiste catalan Ramon Turró*.

Tercer: L'atorgació d'un premi de tres-centes trenta-tres pessetes al doctor Ronge, de Paderborn (Alemanya), pel seu treball *Versuch einer Kritik des Werkes von Turró: Die Quellen der Erkenntnis*.

Quart: L'atorgació d'un premi de tres-centes trenta-tres pessetes al doctor

Manuel Rosés, de Buenos Aires, pel seu treball *Ramón Turró y los orígenes del Conocimiento*.

En fer públiques d'una manera solemnia aquestes conclusions, en nom dels companys del Comitè qualificador i en nom de la Societat de Biologia de Barcelona, prego al senyor President del novè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, que vulgui acceptar de les meves mans i posar-les a les dels guanyadors, les pliques que contenen la materialitat dels premis.

Per a acabar, senyores i senyors, em cal palesar la meva gratitud per la gentilesa d'haver volgut donar amb la vostra presència i la vostra atenció el gran to que ha tingut aquest acte.

LEANDRE CERVERA